

[Ministeren for offentlige arbejder]

klausulen må jeg karakterisere som økonomisk uforvarselig både set fra den danske og fra den svenske stats side, og jeg finder, at der må være grænser for, hvor stor indflydelse en kommune med udgangspunkt i sin lokalplankompetence skal kunne udøve på *fastlæggelsen på landsplan af miljømæssige grænseværdier*, som er uden sammenhæng med den aktuelle lokalplansag.

Hertil kommer, at selv fuld efterkommelse af kommunens krav ikke giver den garanti for projektets hurtige realisering, som jeg finder at vi skylder vore nabolande. Det kan således oplyses, at Københavns kommune klart har afvist at gøre brug af sin kompetence til efter udløbet af den forlængede høringsfrist den 31. december 1985 at give tilladelse til igangsætning af anlægsarbejderne. Denne afvisning gjaldt uafhængigt af, hvad forhandlingerne om miljøspørgsmål m.v. måtte føre til.

Da den offentlige debat om DanLink endvidere har været meget omfattende og til tider meget skarp, har regeringen også af denne grund fundet det rigtigst at give folketinget lejlighed til ved behandling af dette lovforslag at afgøre sagen.

Uanset at regeringen forventer en hurtig behandling af lovforslaget, er det ikke længere muligt at overholde den i aftalen af 5. april 1984 fastsatte åbningsdag for den nye Øresundsforbindelse. Det er imidlertid af overordentlig stor betydning både for de involverede jernbaner og for kunderne, at der meget snart kan opstilles en sikker tidsplan for processen frem mod åbningen. Også dette hensyn tilgodeses bedst ved lovgivning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om telefonapparater.
(Lovforslag nr. L 162).

I medfør af lov om telegrafer og telefoner har staten eneret på drift og anlæg af telegrafer og telefoner. I en vis udstrækning udnyttes eneretten af de 3 telefonselskaber på grundlag af koncessioner meddelt af staten.

Staten og de koncessionerede selskaber udgør tilsammen televirksomhederne.

Denne eneret har indtil for nogle år siden omfattet alle de former for terminaludstyr, som direkte kan tilsluttes det offentlige telenet.

Juridisk set er der imidlertid ikke noget i vejen for, at televirksomhederne, uden at der er gennemført en særlig liberaliseringslov, tillader andre at levere telekommunikationsudstyr til abonnenterne og lader disse tilslutte dette udstyr til televirksomhedernes net. Det kan ske på den måde, at televirksomhederne i de almindelige abonnementsvilkår indsætter bestemmelser om, at kun sådant udstyr, som er særligt godkendt til tilslutning til telenettet, må leveres og tilsluttes af andre end televirksomhederne. En sådan fremgangsmåde er allerede i nogle år anvendt for så vidt angår forskellige specialinstallationer som f.eks. automatiske telefonsvarere, telefaxapparater o.s.v. Det er dog i alle tilfælde en forudsætning, at det udstyr, som er liberaliseret, opfylder visse betingelser.

Der er derfor i princippet intet til hinder for, at liberaliseringen uden særlig lovgivning udvides til også at omfatte telefoner.

Når det alligevel må anses for ønskeligt med en særlig lovgivning for så vidt angår telefonapparater, skyldes det, at handelen med sådant udstyr ikke kan reguleres gennem straffebestemmelser uden ny lovgivning. F.eks. kan der ikke gribes ind over for forhandling af udstyr, som ikke opfylder betingelserne for tilslutning.

Generelt har der indtil for få år siden ikke været behov for indførelse af straffebestemmelser til sikring af »ordnede forhold« på det her omhandlede område.

Imidlertid er der sket en væsentlig stigning i importen af telefoner fra udlandet, herunder ikke mindst en række lande i Sydøstasien. Disse telefoner må for størstedelens vedkommende formodes at blive markedsført med henblik på tilslutning til televirksomhedernes net. En væsentlig del af disse telefoner opfylder ikke de kvalitetskrav, som stilles her i landet. Dermed kan de under visse omstændigheder forårsage forstyrrelser i telenettet. Der har derfor været fremsat ønsker om at kunne skride ind over for handelen med disse telefoner. Dette har hidtil ikke været muligt, fordi de fornødne straffebestemmel-

[Ministeren for offentlige arbejder]

ser, der som nævnt er påkrævede, ikke findes i øjeblikket.

Behovet for at kunne regulere handelen med telekommunikationsudstyr gennem straffebestemmelser har ikke hidtil gjort sig gældende på andre områder end telefoner. Det kan dog ikke udelukkes, at dette vil blive tilfældet inden for en kortere årrække.

Lovforslaget om telefonapparater skaber et lovmæssigt grundlag for en egentlig statslig godkendelsesordning for telefonapparater, der herefter frit kan forhandles og anvendes, og det giver den fornødne hjemmel til at straffe salg og tilslutning af uautoriseret materiel.

Jeg er imidlertid opmærksom på, at en gennemførelse af liberaliseringen, som indebærer, at levering af samtlige telefonapparater i princippet er genstand for fri konkurrence, kan få uheldige konsekvenser. Der vil således kunne blive tale om indskrænkninger og dermed tab af arbejdspladser på de to danske telefonfabrikker, der for øjeblikket er eneleverandører af de telefonapparater, som udleveres af telefonselskaberne her i landet.

Jeg er derfor af den opfattelse, at en liberalisering i videst muligt omfang bør ske i samme takt, som følges i de lande, vi normalt sammenligner os med, det vil sige først og fremmest landene i EF og CEPT.

På baggrund af foranstående har spørgsmålet om liberaliseringens omfang bl.a. været forelagt telefonselskaberne, de berørte fagorganisationer og telefonfabrikkerne.

I lyset af de tilkendegivelser, jeg i den forbindelse har modtaget, er jeg herefter indstillet på i første omgang alene at lade liberaliseringen omfatte ekstraapparater hos boligabonnenter.

Det vil imidlertid ikke være muligt i forbindelse med administrationen af den i lovforslaget forudsatte typegodkendelsesordning at skelne mellem »førsteapparater« og »ekstraapparater«. Det forudsættes derfor, at det i forbindelse med oprettelse af et telefonabonnement hos en boligabonnent skal indgå som et vilkår, at telefonselskabet til abonnenten leverer et telefonapparat, »førsteapparatet«, som telefonselskabet på nærmere vilkår skal kunne reparere. For øvrige telefonabonnenter vil det indtil videre fortsat være et vilkår, at telefonselskaberne leverer de hertil hørende telefonapparater.

I løbet af en kortere årrække og bl.a. i takt med udviklingen med hensyn til liberaliseringen i udlandet vil også telefonapparater i tilknytning til omstillingsanlæg, herunder PABCer, kunne forventes liberaliseret. Beslutning herom vil først blive truffet, efter at spørgsmålet har været genstand for nærmere drøftelser med telefonselskaberne, telefonfabrikkerne og de berørte fagorganisationer. På nuværende tidspunkt er det min forventning, at denne udvidelse af liberaliseringens omfang vil blive aktuel i løbet af ca. 2-3 år fra dato.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om udfærdigelse af koncessioner på anlæg og drift af visse telekommunikationstjenester.

(Lovforslag nr. L 163).

Regeringen besluttede i april 1985 at søge gennemført en ændret opgavefordeling mellem staten (P & T's teleside) og de koncessionerede telefonselskaber (FKT, JTAS og KTAS) på grundlag af model I i betænkningen fra udvalget angående arbejdsdelingen på telekommunikationsområdet (bet. nr. 1030). Omlægningen betyder, at staten overdrager store dele af telenettet til telefonselskaberne, der endvidere overtager al kundekontakt for de fleste teletjenester. Herefter vil staten ud over radioområdet og tjenesteansvaret for udlandstrafikken samt telegramtjenesten alene varetage forbindelserne mellem landsdelene og i tilknytning hertil de landsdækkende specialcentraler.

Ved omlægningen forenkles kontakten til televirksomhedernes kunder. Arbejdsdelingen mellem staten og de regionale televirksomheder forenkles ligeledes.

Omlægningen på teleområdet betyder, at ca. 1.200 heltidsansatte skal tilbydes at overgå fra ansættelse hos staten til telefonselskaberne.

Pr. 1. juni 1985 er der foretaget en samling af alle ministeriet for offentlige arbejders